

Togo goes green in Lichtervelde (januari 2008)

De Sint-Rembertmiddenschool in Lichtervelde was meteen enthousiast om met allerlei acties de herbebossingsprojecten in de Togolese scholen te steunen. De gebruikelijke informatiesessie voor de leerlingen startte met de PPpresentatie over onze visie en werking en werd afgesloten met filmfragmenten van ons bezoek in 2006 (samen met leerkrachten en een leerling van het VISO van Mariakerke) aan de vijf scholen rond Kara.

Die film laat ook de Togolese tradities zien. De leerlingen keken vooral hun ogen uit toen op het scherm de 'evala' werd getoond. Dit is een traditionele worstelwedstrijd waarbij twee jongens van een verschillend dorp elkaar bevechten als belangrijk onderdeel van de overgangsritus naar volwassenheid. De Togolese jongens gaven hen een les in fair play en levenslange vriendschappen.

Een heel bijzondere actie was de verkoop van Togolese beignets (Botokoin) en gefrituurde bananenschijfjes (Amanda), allemaal klaargemaakt door mevr. Essi Honkpatti, een Togolese vrouw die in Kortrijk woont. Daarnaast brachten ook een gezond ontbijt, een posterbeurs, de verkoop van T-shirts, blocnotes en Afrikaanse doekjes én een veiling geld in het laatje.

Deze kleine school van 110 leerlingen zorgde toch voor een heel knap bedrag (bijna €10 per leerling!). Maar ze deden meer. Als antwoord op de mooie traditionele verhalen die ze van de leerlingen van Samala-Haut hadden gekregen bezorgden ze aan hun partnerschool gedichten rond het thema 'liefde'. Zo bouwden teksten een stevige brug van Zuid naar Noord en terug.

Zie hieronder: interview met de directeur Cathy Legley

Meer foto's vind je op de website : www.sint-rembert.be/Sec/lichtervelldede.htm

Foto: Kurt

Interview met Cathy Legley, directeur van de Sint-Rembertmiddenschool in Lichtervelde.

Hoe kwam u erbij om met de leerlingen te werken voor een Terr@dialogoproject?

Het begon in 2005 - 2006 als een eerder kunstzinnige samenwerking tussen een 1ste-jaarsklas en twee schrijfsters. Een van die schrijfsters was Lieve Hoet. Dankzij haar ging een boeiende wereld voor ons en in de eerste plaats onze leerlingen open: we kwamen in contact met de fascinerende natuur van Afrika (Zuid-Afrika), de spannende leefwereld van een groep stokstaartjes en last but not least een enthousiaste klas 'Suidafrikaners' en hun sappige taaltje. We bewaren heel aangename herinneringen aan onze film, de verhalenbundel, de apotheoseavond met djembémuziek, Zuidafrikaanse wijn en hapjes, de consul van het land ... Stuk voor stuk getuigen van een onvergetelijke samenwerking.

De stuwende kracht achter het hele gebeuren was Lieve Hoet die we als gedreven bioloog en boeiend verteller leerden kennen en vooral als dame met een ongelooflijk groot hart voor Afrika en zijn bewoners. Bij het afsluiten van het project beloofden we contact te houden ...

Twee jaren later namen we de draad weer op en besloten we als school een van Lieves 'troetelkindjes' een steuntje te geven. Voor een deel omdat we ervan overtuigd waren dat zij onze leerlingen op een degelijke, boeiende manier en vanuit eigen ervaring kon vertellen waarover het ging, wat de noden waren (en nog altijd zijn), maar ook omdat het project van Terr@dialogoog jonge mensen kan aanspreken en op een kleinschalige maar duurzame manier de zaken aanpakt.

Welke impact had deze actie op de school?

Na de informatiemomenten (ergens eind januari) organiseerden we in de week voor de krokusvakantie 5 dagen vol actie voor het goede doel.

Een aantal acties (zoals het ontbijt en de verkoop van kaarten en posters) zijn klassiekers en hebben altijd succes. We hebben samen met een groepje bereidwillige leerlingen en met de hulp van Lieve Hoet (en echtgenoot) geprobeerd ook acties te voeren die dichter bij het thema aansloten. We vonden snel vrijwilligers die wilden helpen bij het maken van een affiche, het showen van T-shirts en sjaaltjes met logo (die later werden verkocht), de verkoop van typisch Afrikaanse gerechten ... Het feit dat we zo gauw vrijwilligers vonden en dat ook die acties heel enthousiast onthaald werden, illustreert duidelijk hoe betrokken heel wat leerlingen zich voelden. De Afrikaanse hapjes, gemaakt en aangeboden door een Togolese dame (en dan nog in de juiste 'outfit'), zorgden voor een heel aangename middag; even waanden we ons in een ander continent ...

Na de krokusvakantie lieten we de zaken even rusten (het schoolse leven ...+ examens!) om als afsluiter, net voor de paasvakantie, een veiling te organiseren: een slotakkoord dat kon tellen.

Zonder cijfers te noemen, kan ik zeggen dat we in het voorbije schooljaar meer dan gemiddeld opgehaald hebben (jaarlijks werken we voor een goed doel). De leerlingen waren super-'gesensibiliseerd' (om eens een duur woord te gebruiken) en dat heeft zeker heel veel te maken met de inhoud van het project en de manier waarop het aan de leerlingen voorgesteld werd.

We denken er graag aan terug, houden contact en binnen 2, 3 of 4 jaar, wie weet...